

— Азъ ги подпомагахъ, само защото ме бѣше страхъ отъ тѣхъ, понеже бѣхъ далъ дума въ Одеса и се склучиха условия, че който не изпълни заговора, ще бжде убитъ. Намѣрихъ се въ слабостъ и дадохъ дума, но никакви пригответелни дѣйствия не сѣмъ правилъ.

— Празилъ ги е Миларовъ, а вий сте го слѣдвали.

— Слѣдвахъ го, но не да бѣдж участникъ въ убийството.

— Но докажете прѣдъ сѣдѣтъ, че вий не сте виновни въ това, че сте имали намѣрение да убивате?

— Доказвамъ съ това, че имахъ случай два пѣти да извърша убийството, както на гарата при испращанието за София Н. Ц. Височество, тѣй и когато стана гърмежа съ Миларовия револверъ, когато Н. Ц. Височество мина до мене и, ако имахъ намѣрение, щѣхъ да го извърша. Това е ясно доказателство.

— Вий не сте смѣяли, а не че не сте имали намѣрение. Това, което казвате, не е доказателство.

— Но освѣнъ това казахъ, че и револверъ нѣмахъ, понеже ми остана въ Одринъ.

— Защо се крияхте, когато дойдохте въ България?

— Защото не бѣхъ далъ прѣдварително заявление на българското правителство, че ще се върна, и защото паспорта ми носеше чуждо име.

— Защо не дадохте прошение на правителството, да ви позволи да си дойдете?

— Не можахъ, при всичко че се съгласихъ да дамъ.

— Вие се крияхте при Миларова въ София?

— Въ София оставахъ всичко нѣколко деня въ сѣщия хотелъ, въ който живѣше и Миларовъ

— Защо отидохте послѣ въ Пловдивъ?

— Защото туку нѣмахъ никого познатъ и Миларовъ ми каза, че азъ съмъ длъженъ да го слѣдвамъ, понеже той мислѣше, че азъ поддържамъ заговора. Той се показваше прѣдъ мене, че поддържа заговора.

— Като отидохте въ Пловдивъ, какво бѣше намѣрението на Миларова?

— Да убива княза.

— Гдѣ живѣяхте въ Пловдивъ, и не се ли срѣщахте тамъ съ никого, да го питате за маршрута на Н. Ц. Височество?

— Той ми нае къща близо до гръцката митрополия. Хазайна имаше двама синове, съ които се виждахъ само въ квар-